

I. Hof van Cassatie, 8 maart 2021

Gecoördineerde wet van 14 juli 1994, artikel 25 en artikel 25*novies* - BSF – Artikel 31 en artikel 1053 Gerechtelijk Wetboek – Procedure – Hoger Beroep – Vorm

Uit de wetsbepalingen artikel 25, tweede lid en artikel 25*novies*, eerste lid GUV-Wet volgt dat de verzekeringsinstellingen geen beslissingsbevoegdheid hebben over de aanvraag van de rechthebbende over het recht op tegemoetkoming in het kader van het Bijzonder Solidariteitsfonds, maar slechts uitvoering geven aan de beslissing daaromtrent van het College van artsen-directeurs.

Wanneer dit College de tegemoetkoming van de verzekering in de kosten van een geneeskundige verstrekking weigert en de rechthebbende die weigering betwist, ontstaat er enkel tussen die rechthebbende en het RIZIV een betwisting over het recht op die tegemoetkoming.

In overeenstemming met artikel 31 Gerechtelijk Wetboek is het geschil onsplitsbaar in de zin van artikel 1053 Gerechtelijk Wetboek wanneer de gezamenlijke tenuitvoerlegging van de onderscheiden beslissingen waartoe het aanleiding geeft, materieel onmogelijk zou zijn.

De appelrechters die oordelen dat de respectieve vorderingen tegen het RIZIV en de verzekeringsinstellingen een onsplitsbaar geschil uitmaken, aangezien de bestreden beslissing van het RIZIV niet los kan worden gezien van de bestreden beslissing van de verzekeringsinstellingen, zodat het hoger beroep van het RIZIV dat enkel werd gericht tegen de rechthebbende niet ontvankelijk is, verantwoorden hun beslissing niet naar recht.

Arrest nr. S.20.0023.N
RIZIV t./R.V.R

...

III. Beslissing van het Hof

Beoordeling

1. Artikel 1053 Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat, wanneer het geschil onsplitsbaar is, het hoger beroep gericht moet worden tegen alle partijen wier belang in strijd is met dat van de eiser in hoger beroep. Deze moet bovendien de andere niet in beroep komende, niet in beroep gedagvaarde of niet opgeroepen partijen ten laatste voor de sluiting van het debat in de zaak betrekken. Bij niet-inachtneming van die regels wordt het hoger beroep niet toegelaten.

Krachtens artikel 31 Gerechtelijk Wetboek is het geschil onsplitsbaar in de zin van het voormelde artikel 1053 wanneer de gezamenlijke tenuitvoerlegging van de onderscheiden beslissingen waartoe het aanleiding geeft, materieel onmogelijk zou zijn.

2. Artikel 25, tweede lid, ZIV-wet bepaalt dat het College van artsen-directeurs binnen de perken van de financiële middelen van het Bijzonder Solidariteitsfonds beslist over de tegemoetkomingen vanuit dit Fonds aan de in artikel 32 bedoelde rechthebbenden.

Artikel 25^{novies}, eerste lid, ZIV-wet bepaalt dat, indien het College van artsen-directeurs onmiddellijk over de tussenkomst beslist op basis van een factuur, de verzekeringsinstelling aan de rechthebbende of aan de zorgverlener het toegekend bedrag betaalt binnen een termijn van 15 werkdagen na ontvangst van de kennisgeving van de beslissing van het College van artsen-directeurs.

Artikel 25^{novies}, tweede lid, ZIV-wet bepaalt dat, indien het College een principieel akkoord uitbrengt en de adviserend arts van de verzekeringsinstelling het bedrag bepaalt, toegekend volgens de regels voorzien door het College van artsen-directeurs na verificatie van de factuur, de verzekeringsinstelling dat bedrag aan de rechthebbende of aan de zorgverlener binnen een termijn van 20 werkdagen na ontvangst van de factuur betaalt.

3. Uit die wetsbepalingen volgt dat de verzekeringsinstelling geen beslissingsbevoegdheid heeft over de aanvraag van de rechthebbende over het recht op tegemoetkoming, maar slechts uitvoering geeft aan de beslissing daaromtrent van het College van artsen-directeurs.

Wanneer dit college de tegemoetkoming van de verzekering in de kosten van een geneeskundige verstrekking weigert en de rechthebbende die weigering betwist, ontstaat er enkel tussen die rechthebbende en de eiser een betwisting over het recht op die tegemoetkoming.

Voor zover de rechthebbende zijn vordering tot betwisting van de beslissing over het recht op tegemoetkoming richt tegen zowel de eiser als de verzekeringsinstelling, betreft dit geen onsplitsbaar geschil.

4. De appelrechters stellen vast dat:

- het College van artsen-directeurs op 26 oktober 2016 een ongunstige beslissing heeft genomen over de aanvraag van de verweerder tot tegemoetkoming vanuit het Bijzonder Solidariteitsfonds
- de eiser deze beslissing op 14 november 2016 aan de verweerder meedeelde
- de verzekeringsinstelling op 16 november 2016 de verweerder nogmaals in kennis stelde van de voormelde beslissing
- de verweerder voor de arbeidsrechtbank de vernietiging vorderde van zowel de “administratieve beslissing van 14 november 2016” van de eiser als de “administratieve beslissing van 16 november 2016” van de verzekeringsinstelling, alsook de veroordeling van beide partijen “tot betaling van de kosten van immunoglobulines, verstrekt tijdens de periode van 12 april 2016 tot 25 mei 2016”
- de arbeidsrechtbank de voormelde administratieve beslissingen heeft vernietigd.

5. De appelrechters oordelen dat de respectieve vorderingen van de verweerder tegen de eiser en de verzekeringsinstelling een onsplitsbaar geschil uitmaken, aangezien de bestreden beslissing van de eiser niet los kan worden gezien van de bestreden beslissing van de verzekeringsinstelling, zodat het hoger beroep van de eiser dat enkel werd gericht tegen de verweerder niet ontvankelijk is, verantwoord hun beslissing niet naar recht.

Het middel is gegrond.

Kosten

6. Overeenkomstig artikel 1017, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, dient de eiser te worden veroordeeld tot de kosten.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest.

...